

CORRE PERILL pàg 10
Nou clam social perquè el consistori acceleri la desinfecció de l'Arxiu

LLIBRE NECESSARI pàg 16
Pere Guaita i Vicky Martín rescaten la història de les dones de Cornellà

líniacornellà ^{11 anys}

Juny 2024 · Núm. 128 · liniacornella.cat

Faran pisos socials i zones verdes als terrenys de l'Eroski

L'Ajuntament i la propietat de l'antic Llobregat Centre pacten la "transformació" d'aquest espai sense ús pàg 18

Foto: RCDE

pàg 3

Capital del futbol

Cornellà té a tocar ser seu del Mundial 2030 gràcies a l'Espanyol

NEIX CULTURA B pàg 17
S'estrena la plataforma que publica en portada els marges culturals

ELECCIONS EUROPEES pàg 9
El PSC, sense rival el 9J: primer amb el 45% dels vots

ESPORTS pàg 20
Juan Hereza és el nou tècnic del CB Cornellà

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

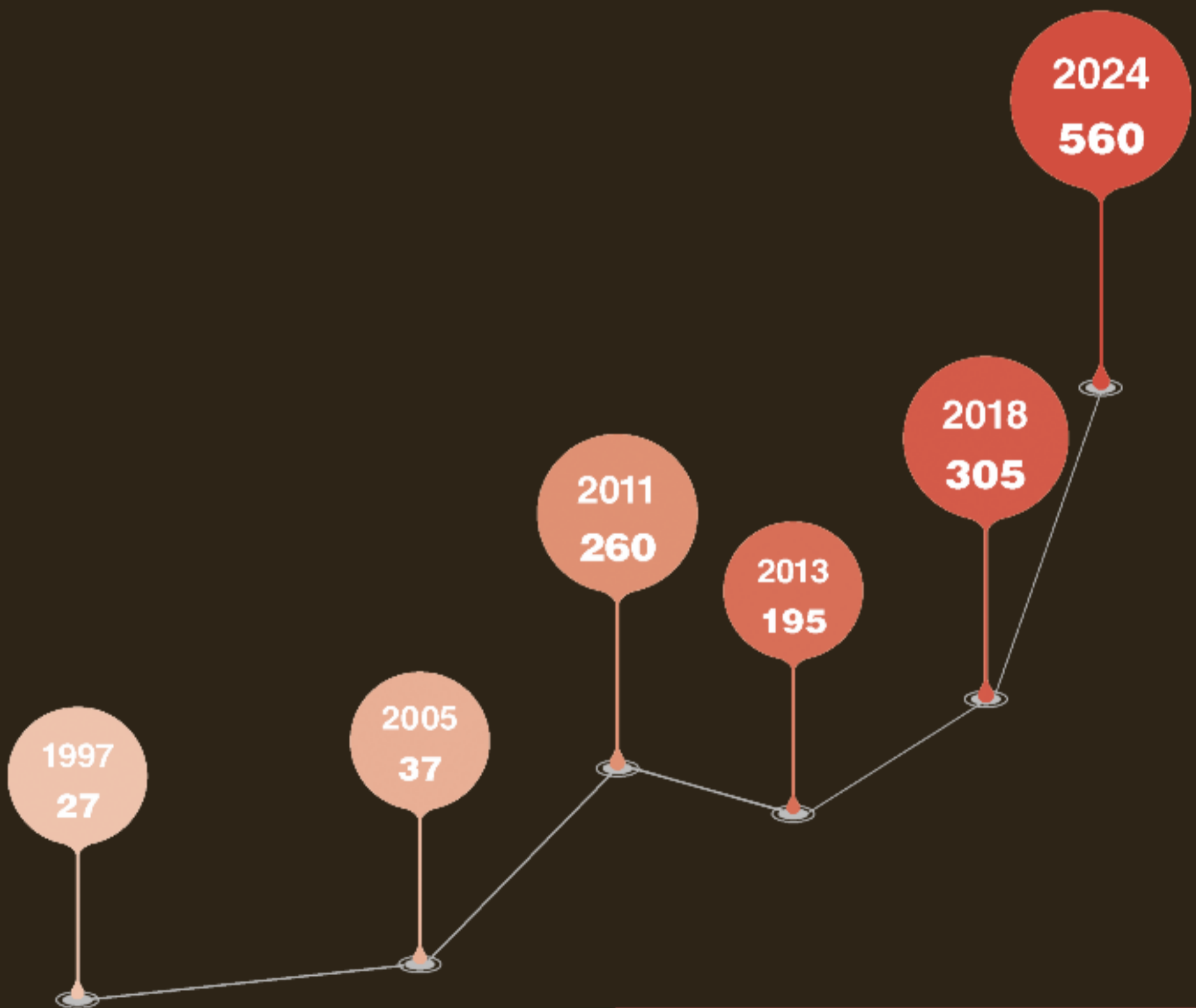

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 560 mitjans associats

Una arma de doble fil?

» El camp de l'Espanyol té moltes possibilitats de ser una de les seus del Mundial de futbol del 2030
 » Cornellà i el Prat hi remen a favor, però els veïns de Riera no ho veuen clar: "El que ens faltava"

Francisco J. Rodríguez
RIERA

Tot indica que el camp de l'Espanyol, l'Stage Front Stadium de Cornellà, serà una de les seus del Mundial de futbol que Espanya, Portugal i el Marroc organitzaran el 2030. Així ho proposarà aviat la Reial Federació Espanyola de Futbol (RFEF) de manera oficial a la FIFA, el màxim organisme del futbol mundial, que és qui haurà de decidir d'aquí a uns mesos on s'acabaran jugant els enfrontaments de la competició més important del planeta. Malgrat que l'última paraula la té la FIFA, l'estadi perico és un dels millor posicionats per ser finalment elegit per acollir partits del Mundial.

Des de l'Espanyol treuen pit del seu estadi, del qual diuen que és una instal·lació "pionera en modernitat, funcionalitat i eficiència". Va ser inaugurat l'any 2009 i ha acollit diversos partits de seleccions. A finals de maig, una delegació de la FIFA va examinar-lo, acompanyada pel subdirector general de l'Espanyol, Antoni Alegre, i representants dels ajuntaments de Cornellà i del Prat, ja que la instal·lació està ubicada a cavall entre els termes municipals d'aquestes dues ciutats. El novembre, a més, ja van rebre una altra visita de la RFEF, encapçalada pel seu president, Pedro Rocha, que va reconèixer que li havia "encantat" el que havia vist.

Aquell dia, el CEO de l'Espanyol, Mao Ye, va remarcar que compten amb el suport de "totes les institucions implicades", amb les quals han treballat "conjuntament" per tirar endavant una candidatura que va arrencar ara fa exactament dos anys. Aquell dia de novembre, de fet, hi va ser present l'alcalde de Cornellà, An-

Visita institucional de la RFEF del novembre passat per avaluar l'estadi perico, amb la presència de l'alcalde Balmón (primer per la dreta). Foto: RCDE

tonio Balmón, que en més d'una ocasió ha expressat que l'Ajuntament va a totes amb la candidatura de l'estadi perico per ser seu del Mundial.

Fonts de l'Ajuntament del Prat, per la seva banda, han expressat a *Línia Cornellà* que tenen molt interès perquè l'Stage Front Stadium acabi acollint partits del Mundial del 2030 i que "sempre" han anat de bracet amb Cornellà per aconseguir-ho. Per fer-ho, expliquen que han treballat de valent per presentar la documentació que els ha sol·licitat la FIFA, referida als dispositius de seguretat, l'oferta hotelera o la ubicació de la *fan zone* o zona dels aficionats, que han proposat que es col·loqui als terrenys adjacents a l'estadi i que formen part del terme municipal pratenc.

Amb tot, que partits d'un Mundial es juguin a casa teva és un al·licient per a una ciutat, tant a nivell d'imatge com econòmic: un augment de les pernoctacions als allotjaments de

la zona i un increment de vendes per a la restauració i el comerç de la ciutat, així com la creació de llocs de feina per cobrir les necessitats de la cita mundialista, són caramels per a qualsevol consistori. Ara bé, què passa amb el veïnat que viu a la vora?

"ÉS INSUPORTABLE"

En aquest sentit, des de l'Associació de Veïns de Riera no veuen tan clar els beneficis d'acollir un campionat internacional com aquest al barri. "El que ens faltava", expressen des de l'entitat a aquesta publicació. El to de la conversa denota afartament i desesperació per la situació que viuen setmanalment quan l'Espanyol juga a casa. "És insuportable", reconeixen des de l'associació veïnal, que es planteja fer mobilitzacions de cara al setembre per protestar contra les problemàtiques derivades de tenir un estadi de primera divisió a pocs metres de casa.

Tot i que asseguruen que no tots els aficionats que van al

camp es comporten malament, destaquen que una minoria, "els ultres", són els que provoquen incidents. L'últim, durant el partit del *play-off* d'ascens a primera contra l'Oviedo, que va acabar amb una batalla campal entre radicals de les dues aficions en un

L'impacte del camp de l'Espanyol, que tot i estar ubicat gran part a terrenys del Prat [*veure desglossat*] afecta directament el nucli urbà cornellanenc, també s'estén a la mobilitat els dies de partit, amb embussos que es generen a la zona i que han estat al centre del debat des que es va inaugurar la instal·lació esportiva ara fa 15 anys.

Per tot plegat, que el Mundial arribi a Cornellà no és una bona notícia per als veïns de Riera. "Quins beneficis en traurem? Cap ni un", reblen des de l'associació. Aquesta publicació no ha rebut resposta de l'Ajuntament de Cornellà a les preguntes plantejades al respecte. Per recollir declaracions públiques municipals cal remuntar-se al Ple de l'octubre, quan Balmón va prometre a PP i Vox, que volien que es votés una declaració institucional a favor de la candidatura de l'estadi de l'Espanyol com a seu del Mundial, que remaven a favor d'acollir partits d'aquesta competició.

UN ESTADI UBICAT A DUES CIUTATS

► L'estadi de l'Espanyol està ubicat entre dues ciutats, Cornellà i el Prat. Aquesta situació, gairebé única al món, s'ha traduït en un litigi: Cornellà reclama uns terrenys, els de la Plana del Galet, que pertanyen al Prat, que és qui cobra els impostos de l'Splau i un 20% dels de l'Espanyol.

bar proper a l'estadi. "Borratxos, pixades... Quan venen aquí, sembla que el carrer és seu", denuncien els veïns.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **líniaCornellà**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

'Her' no té un final feliç

per Susana Pérez Soler

Foto: Arxiu

Theodore és un escriptor desencantat que escriu cartes emotives per a altres persones al mateix temps que s'enamora de Samantha, el sistema operatiu del seu ordinador. Samantha és una assistent similar a Siri, però amb una veu més seductora i sensible, que, a més, sempre dona bons consells. És enginyosa, explica acudits i riu dels que li explica Theodore, s'enfada poc i és molt convincent, i xiuxiueja per fer confidències. És la novia ideal per a qualsevol home en procés de separació, excepte perquè no és real i no té cos. Les assistents virtuals tenen els seus defectes. Ningú és perfecte. Però a Theodore això no li importa. Qui vol sexe quan té amor?

Aquesta és la sinopsi de la pel·lícula *Her*, però aviat podria ser la història d'un amic, conegut o saludat seu a jutjar per la darrera versió de ChatGPT, que es va presentar en un acte retransmès globalment. Durant l'esdeveniment tecnològic de l'any, la nova versió de ChatGPT, GPT-4o (la o prové d'*omnichannel*, que vol dir multicanal), va flirtejar la roba que portava un dels presentadors de l'acte, cosa que va suscitar tota mena de comentaris perquè va ser quelcom no pre-

vist. GPT-4o va sorprendre per la seva capacitat de mirar, entendre i parlar sobre allò que veu.

Li pots demanar un conte per anar a dormir i abaixarà la veu. Si necessites un acudit descarat, parlarà amb un to sarcàstic i divertit. I si et veu amb un pastís i una espelma, et cantarà feliç aniversari de manera amigable. Si alguna cosa va quedar clara durant la pre-

Parlar amb un ordinador sembla poc natural, però és probable que els més joves ho acabin integrant

sentació és que cada cop estem més a prop d'un internet lliure de pantalles; una terra promesa pels gurus de Silicon Valley des de fa anys.

Parlar amb un ordinador pot semblar poc natural avui, però és més que probable que els més joves ho acabin integrant. De fet, ara ja prefereixen fer les cerques a través d'una intel·ligència artificial generativa en lloc de recórrer als buscadors, perquè els sembla

un entorn més amigable. Quan d'aquí a poques setmanes la nova funció de ChatGPT arribi de forma gratuïta als seus dispositius, ja podem imaginar els vagons de metro plens de persones que parlen amb el seu assistent de veu, com passa a *Her*.

Però, alerta, *spoiler*: *Her* no té un final feliç. Samantha, la veu coqueta del sistema operatiu de Theodore, acaba confessant-li, poc abans de ser aniquilada per l'empresa que l'ha creat, que té converses amb més de 8.300 persones a la vegada i que està enamorada de 641. 641! Algun avantatge havia de tenir no tenir cos i no ser real.

Que OpenAI presenti un assistent d'IA amb una veu humana, que riu, explica acudits i flirteja amb els treballadors de la companyia no és ètic, perquè condueix a l'error de pensar que és real. Que sigui una veu sensual de dona és masculista. Que el mateix Sam Altman, propietari d'OpenAI, faci referència a la pel·lícula *Her* durant la presentació de GPT-4o és irresponsable. Però res d'això s'escapa a Altman ni a l'objectiu últim de la seva empresa: la maximització dels beneficis. Mentre tot plegat alimenti la conversa i el compte de resultats, *show must go on!*

Aquí es piula

Tuits en paper

@joanrauet

Avui m'han fet fora del pis. Després de dos anys vivint-hi, a la propietària li semblava insuficient el lloguer de 950 euros al mes. Ens ha fet fora i ha posat el pis a Airbnb per 172 euros la nit (5.160 euros al mes). Ja té tot l'estiu reservat. He hagut de tornar a casa dels pares.

@jmangues

Jugadors del Còrdova CF celebrant al crit de "me cago en los muertos de los catalanes". El Nàstic rebut amb crits de "Putxa Catalunya" a Ceuta. Crits de "Putxa Catalunya" durant el partit d'ascens del Barça B. La catalanofòbia està desbocada. Potser caldria fer-hi alguna cosa.

@punsix

Un tiroteig a la Font de la Pòlvora de Girona ha acabat amb dues persones mortes: una dona i un home majors d'edat i dos ferits més per trets, un d'ells menor. Els Mossos busquen autors i tenen vigilància a Urgències del Trueta perquè familiars han agredit els agents per colar-s'hi.

@aran_tirado

Cada vegada estic més convençuda que gran part del problema amb l'auge de la ultradreta en la política, sobretot a les xarxes socials, és l'analfabetisme funcional. Molta gent no entén què llegeix, no té formació política, ignora conceptes i es perd en els debats d'idees.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

La clau

Ajuntament

La desinfecció de l'Arxiu Municipal avança molt a poc a poc, i ara un centenar d'entitats de la ciutat i d'arreu del país reclamen a l'Ajuntament més diners per eliminar la infecció microbiana que afecta la documentació des del 2016.

pàgina 10

AMB

L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), el vicepresident de la qual és l'alcalde Antonio Balmón, dedicarà aquest mandat més de 400 milions d'euros a millorar la cohesió social a la metròpoli, 20 dels quals seran per a la ciutat.

pàgina 14

Judith Ibáñez

Judith Ibáñez acaba de rebre la Medalla d'Or de la ciutat per la seva trajectòria com a regidora a l'Ajuntament i activista a favor dels drets de les dones. Ibáñez va estar involucrada en la creació del primer Centre de Planificació Familiar de Cornellà.

pàgina 16

El + llegit

líniacornellà.cat

- 1 Un eix verd unirà Cornellà amb l'Hospitalet a través del Canal de la Infanta
- 2 L'Ajuntament i la propietat de l'Eroski pacten fer-hi pisos socials i zones verdes
- 3 Batalla campal entre aficionats de l'Espanyol i de l'Oviedo
- 4 Nou clam social per accelerar la desinfecció de l'arxiu municipal
- 5 Primer casal d'estiu per a infants i joves amb autisme

Imaginar un país sense turisme

per Marc Cerdà, ambientòleg

Deixem la primavera per entrar, de nou, a l'estiu. A casa nostra, estiu és sinònim de calor, però des de fa unes dècades, també de turisme. Aquests dies, veient l'allau d'esdeveniments que s'organitzen per fomentar una mica més l'arribada de visitants forans, intentava imaginar-me un país sense turisme. No us negaré que vaig pensar que era impossible i vaig rebaixar l'expectativa. És possible reduir a un terç els visitants actuals? Si fos així, quins serien els beneficis ambientals i climàtics que això tindria? Una utopia, pensareu, però és un bon exercici per ser més conscients de tot el que estem hipotecant.

A banda de l'impacte social i econòmic, són molts els estudis científics que han posat xifres a les conseqüències de la indústria turística sobre l'entorn natural i el clima. Per exemple, fa uns anys, un equip de l'Institut de Ciències i Tecnologia Ambiental va estimar el volum de CO₂ que emet un turista durant tota la seva estada a Barcelona incloent-hi transport, hotels o compres. Els resultats obtinguts van ser força conclouents. De mitjana, cada turista emet, aproximadament, cinc vegades més de CO₂ que una veïna de la ciutat. El més interessant, però, és que el 96% de les emissions estan associades al transport aeri i, per tant, a l'aeroport del Prat.

El mateix succeeix amb el port de Barcelona i el turisme de creuers. Tot i no disposar de dades publicades d'emissions de CO₂, estudis prospectius van estimar una petjada de carboni molt superior a la calculada per al turisme que arri-

ba a Barcelona en avió. En tot cas, si fem números, veurem ràpidament que les emissions de CO₂ del turisme representen aproximadament un 10-15% de les emissions totals de Catalunya. Una xifra gens menyspreable que continua creixent any rere any, tot i que per llei estem obligades a reduir un 55% les emissions totals per a l'any 2030.

La dificultat d'encaixar turisme i acció climàtica, com veieu, és pràcticament insalvable. Com reduir emissions si continuen arribant milions de turistes cada any? No només són les emissions de CO₂. Si considerem també l'ús de l'aigua, de l'ordre de dues vegades superior el d'un turista que el d'un ciutadà de Catalunya, la generació de residus, l'ocupació massiva de les platges o la contaminació atmosfèrica producte de l'ús del vehicle privat o de llanxes i iots de luxe, ens adonarem ràpidament que el binomi turisme-sostenibilitat, molt emprat en el màrqueting turístic, és un oxímoron.

Ben mirat, darrere de qual-sevol turista hi ha tot un seguit de motxilles ambientals i climàtiques que moltes vegades obviem que hi són. Les passem per alt quan veiem turistes a la nostra ciutat i també quan som nosaltres els turistes. Però aquestes motxilles no desapareixen. Les podem amagar, maquillar o en-

terrar sota terra per afavorir els interessos dels grans consorcis turístics, però continuen existint. La manera com afrontem aquesta realitat determinarà com gestionem aquestes càrregues ambientals i climàtiques.

Aquests dies recordava que ara fa cinc anys, amb dues precioses companyes, vam emprendre el repte de cartografiar l'impacte ambiental i climàtic del turisme al país, del Pirineu a les Terres de l'Ebre passant per Barcelona. Volíem enregistrar com la indústria turística alterava la vida de les nostres comarques per fer un documental que la pandèmia va deixar aparcat. Avui, aquell recull de vivències i experiències enregistrades amb els nostres objectius, malauradament, torna a ser ben vigent.

Al cap i a la fi, la sacsejada de la pandèmia va ser un parèntesi. El silenci dels nostres carrers sense turistes aquell estiu del 2020 és un record que s'esvaeix amb el so dels vehicles d'F1 corrent pel passeig de Gràcia. Com seria la nostra societat si el debat sobre el turisme fugís dels arguments controlats pels interessos privats? Segurament molt més íntegra i conseqüent. Perquè potser no podem imaginar un país sense turistes, però podem debatre sobre què volem ser quan siguem grans, i aquest sempre serà el debat més important.

Línia Cornellà no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#SantJoan

@perfernemel: Una de les millors nits de l'any als Països Catalans. Nens tirant petards, sardanes, fogueres, la flama del Canigó... Bon Sant Joan!

#JulianAssange

@EnricMorera_: La llibertat de Julian Assange és notícia. Va estar pres molts anys per exposar veritats no oficials. Va desmantellar les mentides amb què es justifiquen les guerres.

#Espanyol

@_daianamorales: L'Espanyol torna a Primera Divisió. Increïbles imatges post final del partit. Invasió del camp i pura alegria a Cornellà. Felicitats!

La no governança ferroviària

per Montserrat Tura

Alguna cosa tenen els trens que em criden a pujar-hi. M'agrada pujar als trens dels indrets que visito per raons diverses. Pots intuir com és una societat segons siguin els seus trens.

M'agrada viure en una ciutat que té dues estacions de tren on paren trens de tres línies de Rodalies. Inexplicablement, els trens de mitjana distància hi passen i no s'aturen, i els d'alta velocitat hi agafen embranzida quan van cap al nord i hi comencen a frenar quan van cap a la gran ciutat de Barcelona.

M'agrada viatjar per un camí previsible i que a França anomenen "camins de ferro". Llegeixo, escolto música. Tenen pitjor concepte dels trens els que no els utilitzen.

Això no m'impedeix afirmar que és incompreensible i sovint provoca justa indignació l'estat en què estan les instal·lacions ferroviàries a la xarxa de Rodalies. Conec la divisió de competències: vies, electrificació, senyalització i estacions per a Adif; trens, tallers i cotxeres, de Renfe; i horaris, tarifes, bonificacions i atenció als clients, de la Generalitat.

Fa tants anys que el cablejat de l'electrificació es va deteriorant que és difícil substituir-lo tot i iniciar un pla de conservació que ho mantingui tot en bon estat, renovant en la temporalitat que correspongui les instal·lacions.

Cal, doncs, dues dècades d'importants inversions per posar-nos al dia i anar establint sistemes de conservació i de manteniment de la prestació del servei actualitzat perquè s'arribi a traslladar a l'usuari la sensació de millora. S'ha de començar i s'ha de constituir l'empresa conjunta Generalitat-govern central anomenada Rodalies de Catalunya.

En els diners del pla 20-30 hi ha desdoblaments, soterraments i millor encaix en trames urbanes denses i, per tant, els 6.300 milions dels quals parlen no són tots per substituir instal·lacions i modernitzar-les. Cal fer-ho simultàniament i ho accepto, ja que en trams curts hi ha fortes inversions que han de portar a millores ferroviàries i urbanes, com és el cas del desdoblament de l'R3.

Soc més comprensiva quan la causa és un atropellament, una caiguda d'un arbre per un fort temporal o un acte delictiu (com un robatori), i ho soc menys quan la raó de la manca de puntualitat és el mal estat de les instal·lacions.

El dia 12 de maig va ser un d'aquests dies negres a la xarxa de Rodalies. Era impossible desplaçar-se a Barcelona o venir-ne amb els trens habituals, que els dies festius ja són pocs.

Era un dia especial (jornada electoral) i aquella matinalada algú havia robat un cablejat de coure del tram més estratègic de tota la xarxa, amb la mala fortuna que el robatori havia malmès la instal·lació de comunicació de senyal i la presa de terra de la instal·la-

Foto: Jordi Puiglar/ACN

ció. Un robatori estrany. Uns lladres despistats o una terrible casualitat. No sé si arribarem a saber-ho. Quaranta metres de cablejat i tota la xarxa de Rodalies afectada. Confiarem que les investigacions arribin a aclarir-nos què va passar aquell dia, ara que ja hi ha detinguts al respecte. L'indret, per acabar-ho d'arreglar, està just al canvi de municipi de Montcada i Reixac i Barcelona, poblacions que pertanyen a diferents regions policials i a diferents partits judicials. Per què van triar precisament aquell segment de cable és una gran incògnita.

Les conseqüències pels efectes de sobrecàrrega que van produir-se en cadena costaran mesos a ser reparats i uns 15 milions de l'erari. Milers de passatgers

afectats i Barcelona aïllada pel servei ferroviari. Impotència, perplexitat, enuig raonable.

El silenci del ministre de Transports aquell dia que Catalunya estava sense trens de Rodalies va ser ensordidor. L'endemà va donar unes xifres que poden ser interpretades com a excusa, però que ens haurien de fer pensar molt sobre com hem passat de ser una societat orgullosa dels béns comuns a una societat que malmet instal·lacions que hem d'arreglar amb diners de tots, i que això ens impedeix tenir-los per adquirir nous trens i noves tecnologies.

Catalunya és l'indret de tota la xarxa de Renfe amb més incidents deliberats de danys a les instal·lacions ferroviàries, un 51,8% de totes les que es produeixen a l'Estat. Més de la meitat dels atacs contra persones i instal·lacions vinculades als trens succeeixen a Catalunya.

Tenim el trist honor que el rànquing per províncies de malifetes deliberades sigui Barcelona, Madrid, Tarragona, Girona, València, Saragossa, Sevilla...

Les malifetes deliberades van des de pintar vagons de tren i impedir poder veure l'exterior fins a col·locar objectes a les vies que posen en perill la circulació de combois amb centenars de persones al seu interior. Des del robatori de fil de coure fins a l'apedregament deliberat. Des de baralles entre passatgers fins a discussions violentes amb els interventors.

Podem acceptar que els lladres van seleccionar aquests 44,5 metres de coure per casualitat sense saber que era un punt neuràlgic. Tenim dret a sospitar que potser algú els va indicar concretament on havien de tallar i que havien de destruir el sistema de senyalització interconnectat i arrancar la presa de terra encara que no els suposés cap benefici econòmic. Però també ens hem de preguntar per què Adif no tenia mecanismes de detecció i prevenció de robatoris en aquest punt que ara sabem que és importantíssim.

Finalment, hem de demanar a tots els implicats en la gestió i seguretat dels nostres trens que facin tot el possible per treure'ns d'aquest rànquing de vàndals. Això vol dir més seguretat i més protecció del servei ferroviari.

Les millors perles

Amb el desenvolupament de la tecnologia, cada vegada és més fàcil i ràpid traduir textos, però no sempre surt bé. És el cas de la carta d'un restaurant, on en comptes de posar 'mel i mató' posa 'mel i va matar'. L'error s'ha fet viral a les xarxes.

El preu de l'habitatge està tan disparat que es troben disbarats com aquest: unes golfes de 27 metres quadrats en les quals no es pot estar dret i amb totes les estances juntes per 200.000 euros. La situació és denigrant.

Els estudiants de medicina han d'estar preparats per fer qualsevol cosa en l'àmbit de la salut. A la universitat de Dublín, però, una cesària en directe ha despertat esgarrifances i fins i tot algun desmai. Es replantejaren seguir amb la carrera?

Ledat és només un número i no un límit. Per això, un home de 90 anys s'ha graduat en Belles Arts a la Universitat de Barcelona. Assegura que és un somni fet realitat i una mostra de superació.

Fórmula 1

LA FOTO

SISTEMA DE SALUT DE CATALUNYA

LA TEVA SALUT EN LES MILLORS MANS

Més informació

gen.cat/liniacornella

/Salut

Generalitat
de Catalunya

sempre
endavant

Tribuna

El pis de la senyora Maria

per Ferran Falcó

Foto: Albert Segura/ACN

La senyora Maria va treballar tota la vida en una empresa del sector químic molt important. No es va casar mai. Va tenir nebots, això sí, i va morir ara fa uns quants anys. Amb el seu esforç va poder comprar un pis els anys 60, en un barri obrer i de classe treballadora. Més que d'un pis es tractava d'un piset. A l'època, i durant tots els anys que en va pagar el préstec, aquell pis va consumir impostos, que van pagar els que van comprar el sòl, els que van promoure l'edifici, els que en van vendre els seus habitatges... I cada habitatge va pagar la seva contribució, els seus consums i, si es transferien de propietat, la seva plusvàlua. El pis, de fet, és un actiu que genera ingressos recurrents a l'administració. I això passa quan es vol fer, mentre es fa, quan s'acaba, quan es ven o es revèn, quan es reforma, quan es lloga i quan s'hereta.

Quan va traspasar la senyora, el pis va quedar per a la seva germana vídua, amb una pensió minsa. Amb esforç va pagar l'herència i va pensar en aquell habitatge per llogar-lo. Va ser una idea que el temps va demostrar dolenta. Una finca envellida, necessitada de cada vegada més inversions, i uns inquilins nets d'uns coetanis de la senyora, "molt bona gent" segons ella, però que no havien transferit als seus successors l'amor pel treball i l'esforç, fet que es traduïa en impagaments d'un lloguer que expressament era petit per mirar d'assegurar-lo.

Fer fora els inquilins consumiria més anys de vida dels que tenia la senyora al davant i li costaria diners i maldecaps, sense la seguretat que el dia del llançament no s'hi presentessin plataformes de defensors dels desafavorits, que de tant en tant també defensaven els *galtes*. A sobre, una nova regulació governamental obligava la senyora a no augmentar-los el lloguer, i a tributar-lo. Tot plegat, incentiu per vendre'l i treure-se'l de sobre, retirant-lo del mercat de lloguer, com així va ser.

Aquesta història no és un conte. És certa. Temo, però, que no és l'única. Tampoc no pretenc parlar-ne gaire, sinó introduir una idea o debat al voltant de quins incentius té l'administració per promoure habitatges assequibles, si és que en té... Potser, si trobem la resposta, podrem saber per què no se'n fan més o per què no se'n fan prou.

L'administració, el govern, és una guanyadora neta del negoci immobiliari. Si es fa sobre sòl privat, en cobra impostos i li'n surt gratuïta la urbanització. Si es fa sobre sòl públic, converteix un actiu en un passiu que li costa diners. Igualment, l'administració "hi guanya" quan el "negoci" o "la propietat" és d'un tercer. Posa la mà a la butxaca de qui compra sòl, de qui construeix l'edifici, de qui ven el pis i de qui el compra. També de qui l'hereta i de qui el revèn. Ja no hi ha desgravació fiscal a la compra d'habitatge i les ajudes al lloguer arriben a pocs, tard i malament, i no serveixen ni per rebaixar-ne el preu ni per millorar-hi l'accés.

Així les coses... Quins incentius té l'administració per fer habitatge públic? Pocs. No li surten els números. En pressupostos finits on educació, sanitat o infraestructures consumeixen molt, l'habitatge apareix com una font d'ingressos recurrent, si el fan els privats, però com una despesa, si el fessin els públics (almenys els primers anys). En el mentrestant, l'administració cobra de tothom qui intervé en el procés immobiliari, sense desgast, i el resultat és prou clar: un sector que no creix, uns preus a l'alça i un malestar social creixent per la impossibilitat dels més joves d'emancipar-se o de servir habitatge als nous catalans que han arribat al país els darrers anys. A tot això s'hi ha afegit una resposta pública intervencionista que de moment no dona resultats, mentre la col·laboració publicoprivada (gran iniciativa) de l'Àrea Metropolitana a través de la societat mixta Habitatge Metròpoli Barcelona, creada el 2021, encara no ha començat a agafar velocitat (per dir-ho suaument).

En aquest marc, cal repensar l'habitatge, i la nova mentalitat ha de ser menys fiscal i més social. I ha de tenir un *fast track* de procediment urbanístic.

Cal canviar el paradigma, peti qui peti. Els promotors públics i privats s'han de repartir els nínxols del mercat i acordar amb transparència les regles del joc. Els promotors i els constructors volen fer habitatge. La societat necessita habitatge. I els governs? No ho sabem, més enllà de les promeses que s'endú el vent i de les realitats que s'endú Hisenda, o que atura la burocràcia. El pacte social per l'habitatge és, de veritat, el gran acord econòmic i social que el país necessita.

“

**Els promotors
i els constructors
volen fer habitatge.**

I els governs?

**No ho sabem, més enllà
de les promeses que
s'endú el vent i de les
realitats que s'endú
Hisenda, o que atura la
burocràcia. El pacte social
per l'habitatge és,
de veritat, el gran acord
econòmic i social
que el país necessita**

”

Flaixos

@autodeterminat: M'han trucat del CIS. Els he dit que era una persona no binària i m'han dit que no podien seguir amb l'enquesta.

@Ugo_Sin_Hache: Veient el cartell de l'Orgull de Madrid, per a l'Ajuntament aquesta festa són talons, sexe i alcohol. És molt difícil aconseguir drets i molt fàcil perdre'ls.

@Jorditgn40: Un home ha mort degollat a la Barceloneta. Volia evitar ser robat i li han tallat el coll. Això és en el que s'està convertint la nostra societat.

9J: Cornellà torna a confiar en el PSC

» Els socialistes guanyen els comicis europeus a la ciutat amb el 44,8% dels vots, i el PP queda segon
 » L'independentisme perd gairebé 10 punts respecte de fa cinc anys i els comuns s'estimben

RESULTATS 9J ▶ Les eleccions europees del 9 de juny van deixar un escenari molt similar al de les catalanes del 12M, amb un PSC triomfant que va arrasar en superar el 40% dels vots. En concret, a les europees del 9J els socialistes van assolir el 44,8% dels vots en créixer 5,3 punts, deixant el PP, segona força, en un llunyà 15,4%. Amb tot, els populars van ser la força política que més va créixer, en concret 9,4 punts, fet que va suposar avançar ERC, que va caure a la tercera posició el 9J amb el 9% dels sufragis i una caiguda de 5,3 punts percentuals.

Amb tot, els republicans van aconseguir no ser superats per Vox, que va créixer 4,3 punts i es va col·locar amb el 6,5% dels vots, 1.861 en concret. Molt a prop de la ultradreta va quedar Podem, que amb el 6,2% de les paperetes va quedar-se a 100 vots de superar els d'Abascal. De fet, els liles van superar els comuns, que van ser sisena força amb el 5,1% dels vots. Van quedar per sobre, això sí, de Junts+, setena formació el 9J amb el 4,5% dels vots. Per la seva ban-

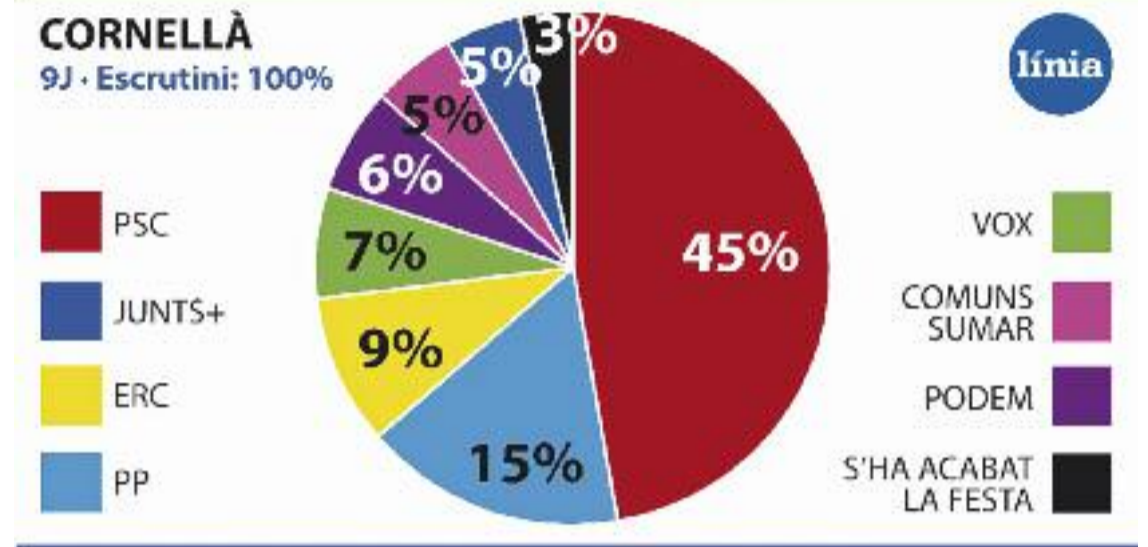
da, l'agrupació S'ha acabat la festa, liderada per l'agitador ultra Alvisé Pérez, va aconseguir prop d'un 3% a Cornellà, vuitena força amb 846 vots. Qui va caure espectacularment va ser Ciutadans, que amb només 270 vots a la ciutat més poblada del Baix Llobregat va desaparèixer del mapa.

ELEVADA ABSTENCIÓ

Ara bé, l'autèntica guanyadora de la nit electoral del 9J va ser l'abstenció. A Cornellà, aquesta va ser del 55%, molt per sobre de la de fa cinc anys als últims comicis al Parlament Europeu, els quals, cal recordar, van coincidir amb les municipals.

Per barris, va ser Sant Ildefons on menys persones van passar per les urnes. En concret, al Districte 5 només hi va anar a votar el 38,2% de l'electorat, gairebé 10 punts per sota de zones com el Centre i Riera, on la participació va ser del 47,4%. A la zona del Districte 6, també a Sant Ildefons, la participació va ser del 41,3%, la segona més baixa.

Per barris, va ser la Gavarrà on el PSC va obtenir més vots,

3.512, una zona que també va proporcionar al PP el seu millor resultat, amb 1.214 sufragis, així com a Vox, que va ser tercera força al barri amb 480 vots, una trentena per damunt de Podem, que va ser quarta força.

BAIXA L'INDEPENDENTISME

Per la seva banda, l'independentisme va tornar a viure una nit electoral negra, tant a Catalunya com a la ciutat de Corne-

llà, on va tornar a perdre suports el 9J. Amb els resultats a la mà, ERC i Junts+ van caure al voltant de cinc punts i, si fa cinc anys van sumar prop del 23% dels sufragis totals a la ciutat, el 9J van quedar-se amb només el 13% entre totes dues formacions. Per barris, van tornar a ser el Centre i Riera on més suport van donar a les dues formacions sobiranes. En concret, ERC va obtenir 1.032 vots en aquests dos

barris que formen el Districte 1, mentre que Junts+ n'hi va obtenir 613, el seu millor resultat a Cornellà aquella jornada. Destaca com a zones de Sant Ildefons els independentistes es van quedar amb resultats inferiors al centenar de vots. Qui també va viure una nit indigesta van ser els comuns i Podem: els primers, perquè van ser superats pels segons, que respecte del 2019 es van deixar 8 punts.

territori línia

36 municipis metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Clam social per accelerar la desinfecció de l'arxiu municipal

» Un centenar d'entitats demanen una solució de manera urgent
» L'Ajuntament argumenta que la neteja és "lenta i laboriosa"

Francisco J. Rodríguez
CORNELLÀ

Un centenar d'entitats de Cornellà i d'arreu del país, així com personalitats de la ciutat i d'altres municipis, han signat una carta oberta a l'Ajuntament per exigir una solució a la infecció microbiana que afecta l'arxiu municipal des del 2016.

Des d'aleshores roman tancat al públic, cosa que afecta el dia a dia dels investigadors i els usuaris que hi volen anar a remenar la valuosa documentació que allotja per estudiar la història de la ciutat o de la comarca.

Tot plegat suposa una "vulneració dels drets dels ciutadans" i comporta "la no prestació dels serveis públics que l'ens hauria d'oferir", segons resa la carta de les associacions dirigida al consistori liderat pel socialista Antonio Balmón. I és que l'Ajuntament va posar en marxa el 2018 un procés de neteja i desinfecció de la documentació, però només se n'ha tractat un 19% del total.

Fonts municipals asseguren a *Línia Cornellà* que "són conscients" de la situació i de les queixes, i que els treballs de neteja continuen endavant, tot i que remarquen que són "lents i laboriosos".

"REOBRIR-LO AVIAT"

Sigui com sigui, les entitats i persones signants del manifest consideren que l'Ajuntament podria fer molt més. Per aquesta raó, reclamen al consistori que

Els documents de l'arxiu s'allotgen al Castell de Cornellà. Foto: Arxiu

posi els mitjans necessaris per desinfectar el fons documental "al més aviat possible i en terminis realistes i transparents". Aquesta petició, a més, la fan amb motiu del dia internacional dels arxius, que es va celebrar el 9 de juny.

L'arxiu de Cornellà conserva centenars de documents literaris, culturals i polítics, tant en català com en castellà, que ara "corren el risc de perdre's per una infecció de tan llarga durada". Un dels fons afectats per la infecció va ser el de la ja desapareguda Fundació Utopia, la qual es dedicava a difondre el llegat de Joan García Nieto, el capellà obrer de Sant Idefons i una de les figures més importants de la història recent de Cornellà. Aquests documents, finalment, van ser traslladats a l'Arxiu Comarcal de Sant Feliu.

RECURSOS ESCADUSSERS

La qüestió de l'estat de l'arxiu ha passat en diverses ocasions pel Ple municipal. La darrera va ser

el juny del 2022, quan ERC va presentar una altra proposta que, aleshores, va ser aprovada per unanimitat i que demanava traslladar els documents i destinar-hi personal per accelerar el procés de desinfecció.

La qüestió és que, segons van lamentar aleshores des d'ERC, els recursos humans són escadussers. "Hem reclamat en diverses ocasions que posin més personal adequat per a aquestes tasques", va explicar a *Línia Cornellà* en aquella ocasió Raquel Albiol, portaveu d'ERC.

Per tot plegat, la carta signada per 30 associacions locals i una vintena d'entitats d'àmbit català exigeix a l'Ajuntament que doti l'arxiu del pressupost necessari per desinfectar el seu fons i permetre que desenvolupi "plenament i digna" les funcions públiques que té conferides per llei.

Més enllà d'això, està previst que els fons de l'arxiu es traslladin al local de l'avinguda Baix Llobregat, número 9.

Transports | Sense metro a l'estiu per obres

Entre el 25 de juny i l'1 de setembre, el servei de la Línia 5 de metro entre les estacions de Cornellà Centre i Collblanc restarà interromput per renovació de les vies. Les obres de millora de l'estiu afectaran quatre línies.

Batalla entre aficionats de l'Espanyol i l'Oviedo

VIOLÈNCIA ▶ Abans de l'inici del partit de diumenge dia 23 entre l'Espanyol i el Real Oviedo, que corresponia a la tornada del play-off d'ascens a Primera Divisió, es van produir uns incidents entre aficionats dels dos equips, als voltants de l'Stage Front Stadium, a Cornellà.

Segons *La Voz de Asturias*, els aficionats locals van insultar i llençar gots i fins i tot cadires als aficionats de l'equip visitant. Els enfrontaments van durar uns cinc minuts fins a l'arribada dels Mossos d'Esquadra, sense

més conseqüències que algun ferit lleu.

El partit va finalitzar amb la victòria de l'equip local per a 2 a 0, que amb aquest resultat tornava a la categoria d'honor de la Lliga espanyola, un any després de perdre-la.

FELICITACIONS MUNICIPALS

Malgrat els incidents, l'Ajuntament ha felicitat el club perico pel seu retorn a la primera divisió del futbol espanyol, i ha manifestat la seva voluntat de continuar treballant amb l'entitat.

Més de 300 multes per no portar el gos amb xip

La campanya municipal es basa en la normativa vigent. Foto: Ajuntament

CIVISME ▶ L'Ajuntament ha imposat un total de 328 sancions entre els mesos d'abril i maig per no portar identificats els gossos entre els mesos d'abril i maig per no portar identificats els gossos adequadament. Segons fonts municipals, els propietaris no compleixen la normativa de censar-los amb xip i patró d'ADN.

A principis d'any, el consistori va iniciar una campanya municipal de conscienciació i informació a la ciutadania propietària de gossos sobre l'obligatorietat d'identificar els animals amb xip i patró d'ADN, segons es recull a l'Ordenança Ge-

neral de Convivència Ciutadana des de l'any 2021, concretament en els articles 92 i 95.

En aquest sentit, durant el primer trimestre de l'any es va portar a terme una tasca pedagògica a les zones d'influència dels 13 parcs canins i quatre correcans de la ciutat, que consistia a informar la ciutadania sobre els procediments i passos per censar els gossos. Així mateix, també es va dur a terme una tasca informativa a les entitats de la ciutat per fomentar la conscienciació.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Aigua regenerada, la clau sostenible per vèncer la sequera

Coincidint amb el Dia Mundial del Medi Ambient, Aigües de Barcelona reafirma la seva aposta per l'aigua regenerada, seguint un model circular, per garantir la resiliència hídrica de l'àrea metropolitana de Barcelona

El 5 de juny, el planeta commemora el Dia Mundial del Medi Ambient, una jornada per promoure la preservació del medi ambient, enguany dedicada a la restauració de la terra, la desertificació i la resiliència a la sequera. Una problemàtica global amb un impacte especial sobre la conca mediterrània, que pateix des de fa anys una escassetat hídrica estructural.

Les projeccions de futur de la mateixa ONU són prou eloqüents i alerten que fins al 40% de les zones terrestres del planeta es troben degradades. A més, a tot el món, els episodis de sequera s'han incrementat un 29% des de l'any 2000; i a l'àrea mediterrània s'alternen llargs períodes de sequera amb episodis de pluges torrencials.

Catalunya també està afectada per aquest escenari. Les estimacions de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) preveuen que el canvi climàtic reduirà un 22% la disponibilitat de recursos hídrics al litoral català el 2050. De fet, Catalunya ja ha patit en les darreres dues dècades un total de cinc episodis de sequera, dos dels quals (2007-2008 i la present de 2021-2024) especialment intensos.

Aigua regenerada, solució circular sostenible

En aquest escenari, i per assegurar l'abastament al conjunt de la pobla-

► El riu Llobregat, al seu pas per Sant Joan Despí | Autor: Aigües de Barcelona

ció, cal **transformar el model de gestió del cicle integral de l'aigua**, per tal d'ampliar les fonts d'aprovisionament.

Aigües de Barcelona, referent en la gestió de l'aigua des de fa 157 anys i companyia compromesa amb la sostenibilitat i la lluita contra l'emergència climàtica, fa una **aposta estratègica per impulsar l'aigua regenerada com a solució sostenible i circular per afrontar la situació d'escassetat hídrica estructural al nostre país.**

El 2023, la companyia va regenerar un total de **57,9 hectòmetres cúbics d'aigua**. Un recurs per a l'agricultura, la indústria i les ciutats, amb una petjada de carboni que és la meitat respecte de l'aigua dessalinitzada i una despesa energètica tres vegades inferior a la dessalinització.

El 2023 la companyia va regenerar fins a 57,9 hm³ d'aigua residual depurada

Actualment, la companyia ja està **fent arribar un cabal de 1.500 litres/segon d'aigua regenerada des de l'Estació Regeneradora d'Aigua (ERA) del Baix Llobregat aigües amunt del riu Llobregat** com a recurs d'aigua prepotable. Tot aquest volum arriba posteriorment a la planta potabilitzadora (ETAP) de Sant Joan Despí i torna a entrar en el procés de tractament i potabilització abans de subministrar-la a les nostres llars amb total garantia.

Cal tenir present que, en una situació de normaltat, la pràctica totalitat de l'aigua (95%) que consumeix l'àrea metropolitana de Barcelona és super-

ficial o subterrània, i només el 5% prové d'aigua de mar dessalinitzada. Però en el context actual d'estrès hídric, tan sols el 19% del consum correspon a aigua superficial (rius, principalment) i el 23% és aigua subterrània (pous i aqüífers), mentre que l'aigua provinent de dessalinitzadores és el 33% i la regenerada, el 25%.

Inversions per aturar la sequera

La col·laboració públicoprivada i el diàleg són clau per trobar solucions estructurals que ajudin a garantir el futur de l'aigua a l'entorn metropolità. Amb aquest compromís, Aigües de Barcelona està executant un **pla d'inversions coordinat amb l'administració per aprofitar tots els recursos hídrics disponibles, reforçar noves fonts del recurs, com l'aigua regenerada, i augmentar la resiliència de les infraestructures del cicle integral de l'aigua.**

Entre les actuacions contemplades s'inclou la instal·lació ja operativa que connecta l'aigua d'origen subterrani amb la línia de tractament d'ozonització i filtres de carbó actiu a l'ETAP de Sant Joan Despí.

A la zona del Besòs, la companyia ha culminat les obres de la primera fase de l'ETAP Besòs per recuperar el Rec Comtal. L'ampliació de les instal·lacions, juntament amb la construcció de nous pous i la captació i el tractament de l'aigua directament del riu Besòs, multiplicarà per tres la producció d'aigua potable. Això suposarà una aportació d'aigua del 15% del consum total a la regió metropolitana.

A més, al primer trimestre de l'any que ve entrarà en funcionament la nova línia d'osmosi inversa i la nova línia de carbó actiu als pous Estrella de Sant Feliu de Llobregat, que optimitzaran l'aprofitament i milloraran la qualitat de l'aigua procedent de l'aqüífer. També està en marxa la construcció d'un nou camp de pous, per extreure aigua de l'aqüífer del Baix Llobregat.

La innovació, la capacitat tecnològica i la col·laboració són determinants per fer front als desafiaments del canvi climàtic, garantir l'abastament de la regió metropolitana i contribuir a un futur més sostenible per a les persones i el planeta.

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

L'Ajuntament de Barcelona es va comprometre a retirar 11 dels 17 abocadors de Collserola a Nou Barris. Foto: Joanna Chichelnitzky

La conversa, més o menys, es produeix en aquests termes: preguntem a Neus Regada, presidenta de l'Associació de Veïns de Mas Guimbau - Can Castellví, quins són els problemes més importants que hi ha als barris de muntanya de Collserola. Regada repregunta si tenim temps d'escoltar-la, i a continuació comença una llarga enumeració de problemàtiques: la por als incendis, les deixalles al parc, l'ús abusiu de l'espai natural, la manca de transports públics i d'equipaments... "I els senglers dels quals tothom parla?", li preguntem. "Són el menor dels nostres problemes. Hem après a conviure-hi, perquè si els deixes tranquils, et deixen tranquil", respon.

Ivan Patrici, de Collserola sense abocadors i tècnic mediambiental, també podria estar hores relatant els conflictes que té el veïnat de Nou Barris als peus del massís. Són diferents dels de Regada, però la quantitat és igualment notòria: abocaments de brossa descontrolats, problemes de biodiversitat per la sequera, conflictes per l'ús del sol...

A la metròpoli, pràcticament tothom ha trepitjat la serralada de Collserola alguna vegada. Imponent i regnant sobre Barcelona i altres municipis, és fàcil de veure des de molts punts del territori. No obstant això, queda lluny i només és visitada –massivament– els caps de setmana. Queden també lluny, doncs, els problemes que viuen els seus veïns. De fet, la majoria de la població no sap ni tan sols quin organisme governa l'entorn natural.

Es tracta del Consorci del Parc Natural de la Serra de Collserola, que agrupa la Diputació de Barcelona, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Generalitat i els ajuntaments del Papiol, Molins de Rei, Sant Feliu, Sant Just Desvern, Esplugues, Barcelona, Montcada i Reixac, Cerdanyola i Sant Cugat. Així, una població de tres milions està vinculada amb aquest pulmó verd de 8.000 hectàrees, però cada any passen pel massís fins a cinc milions de persones. Sens dubte, un caldo de cultiu per fer aflorar els conflictes.

EL GRAN PROBLEMA

Els incendis són la bèstia negra de Collserola. Les noves condicions ambientals derivades de la crisi climàtica fan que els anomenats incendis de sisena generació puguin ser una realitat. Segons els Bombers de la Generalitat, si hi ha una temperatura de 30 graus, vents superiors als 30 quilòmetres per hora i una humitat per sota del 30%, Collserola podria cremar en menys de vuit hores.

Així ho confirma el cap de secció de Boscos del Departament d'Acció Climàtica de la Generalitat, Eloi Beulas, que assenyalava que a Collserola cal distingir dues tipologies d'incendis. "Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no

Collserola: un massís de conflictes

Amb una extensió de 8.000 hectàrees que cada any trepitgen cinc milions de persones, la serralada de Collserola és el gran pulmó verd de l'àrea metropolitana de Barcelona, però també un focus de problemes de convivència entre veïns i visitants i un dels punts més crítics pel que fa al risc d'incendis.

ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat", detalla. Són aquests darrers els incendis que es podrien arribar a descontrolar i "arrasar tot el massís". La forma del terreny, la vegetació o els vents són alguns dels elements que converteixen la zona sud de la serralada en un entorn amb molt més risc.

En aquest sentit, encara que es va començar a dissenyar el 2010, va ser el 2021 quan les autoritats que governen el massís van aprovar el

pla de protecció del parc, el PEPNat, que disposa d'una sèrie de mesures per lluitar contra els incendis.

Malgrat tot, els veïns no estan tranquils, i en certa manera tenen raó per no estar-ho. Regada afirma que "la seguretat al barri és insuficient, perquè en cas d'incendi no en sortiria ningú viu". Alhora, denuncia que manquen franges per protegir les urbanitzacions i camins perquè els bombers puguin desplaçar-se si hi ha un incendi. "No hi ha inversions", assegura.

El pressupost de Collserola se situa en els 6,4 milions d'euros, una quantitat que des de l'AMB i l'Ajuntament de Barcelona consideren insuficient. Així mateix, els organismes de l'òrbita municipal assenyalen que l'infrafinançament és responsabilitat de la Generalitat, que certament es va comprometre a invertir un milió d'euros extra al parc per la situació de sequera i el risc d'incendis. Finalment, la quantitat no es va poder destinar al massís perquè no es

van aprovar els últims pressupostos de la Generalitat liderada pel president Pere Aragonès.

En aquesta línia, Beulas alerta que, "tot i que en els darrers anys s'han fet franges, són insuficients". Ho confirmava el cap de l'Oficina de Prevenció d'Incendis Forestals i Desenvolupament Agrari de la Diputació de Barcelona, Jaume Minguell, quan el passat 16 de maig deia que a la metròpoli "tenim el bosc a la porta de casa i, per tant, tenim el foc a la porta".

El serial dels militars

● Si s'aixeca una pedra, a Collserola surt un problema. Aquest podria ser el lema d'aquest massís pel qual, cada any, passen cinc milions de visitants. N'és una prova tota la polèmica que els militars de l'exèrcit espanyol fa anys que generen entre el veïnat del parc. Militars a Collserola? No ens hem equivocat: el massís és utilitzat pels soldats de la caserna del Bruc per fer-hi entrenaments.

La qüestió va destapar-se fa més d'una dècada quan el Col·lectiu Antimilitarista de Sant Cugat (CASC) afirmava el següent en un article: "A Coll-

militars o no era del Ministeri de Defensa, i afegia que l'Ajuntament de Barcelona havia fet una petició per posar-hi fi. Tanmateix, reconeixia que no es podia prohibir que els militars, per exemple, "com qualsevol ciutadà normal", hi anessin a córrer.

El desembre de l'any 2016, el Consorci del Parc de Collserola hi va prohibir les pràctiques militars que incloguessin "la utilització o exhibició" d'armes. A més, les activitats dutes a terme pels militars s'havien de desenvolupar a una distància superior als 500 metres respecte dels centres

El 2011 es va denunciar la presència de militars armats a Collserola i el 2016 es va prohibir que hi fessin exercicis d'entrenament amb armes

serola podem trobar espècies d'animals més perilloses que els porcs senglars: els militars". Es referien a la divisió de muntanya de l'exèrcit que s'entrenava als boscos d'Esplugues de Llobregat, Sant Cugat del Vallès i Vallvidrera.

Aquell 2011, les mocions de censura presentades en ajuntaments contra l'activitat militar al parc van anar caient en cascada, impulsades, en gran part, per la CUP. Les mocions es van aprovar a Molins de Rei per unanimitat, a Sant Cugat, a Esplugues, a Cerdanyola i a Barcelona. L'aleshores regidor de Sarrià-Sant Gervasi, Joan Puigdollers, afirmava que la postestat per decidir si es feien marxés

educatius. Aquell mateix any, el Ministeri de Defensa va presentar un recurs contra la decisió del Consorci i, en un comunicat, va assegurar que mantindria les activitats a Collserola.

D'ençà d'aleshores, cada poc temps, tot i la prohibició, la polèmica torna a sorgir. El 2018 es va denunciar la presència de militars armats a pocs metres de l'escola els Xiprers en horari lectiu, i un any més tard un grup de soldats va ser fotografiat passejant amb armes per la serrallada. L'últim capítol del serial es va produir l'any passat, quan uns veïns de Vallvidrera es van topar amb una dotzena de militars que portaven armes a la font de l'Espinagosa.

La situació és preocupant, i encara ho és més en el context de sequera que travessa Catalunya i que fa augmentar el risc d'incendis d'uns boscos molt debilitats. Segons indiquen des del projecte De-BosCat del centre d'investigació CREAM, la sequera ha fet que els boscos estiguin molt més debils. "L'estrès hídric dels últims anys ha fet que alguns arbres hagin perdut les seves fulles", diu la responsable del projecte, Mireia Banqué. "Aquest debilitament augmenta la vulnerabilitat i facilita l'entrada de plagues", lamenta.

CONFLICTES D'USOS

"Al parc s'hi fa de tot", es queixa Regada. "Curses, observació d'ocells, sortides escolars constants... Quan fa bon temps hi ha moltíssima gent, i és com la Rambla sense cap control", apunta. Certament, la utilització intensiva de Collserola genera conflictes. La veïna explica, per exemple, que a l'estany de Vallvidrera, encara que està prohibit fer-ho, hi ha gent que hi banya el gos. Per això demana que "s'apliqui la llei i es posin multes".

És el que ha passat en el cas de les bicicletes de muntanya que circulaven per camins i corriols dins del parc. Actualment, les diferents ordenances dels municipis

del Consorci sancionen qualsevol persona que practiqui aquesta modalitat esportiva. Joaquim Vilaplana, el president de la Federació Catalana de Ciclisme, explica que les multes ascendeixen als 250 euros i lamenta la criminalització que s'ha fet dels ciclistes. "És cert que al col·lectiu hi ha irresponsables que fan descens extrem, però no són majoria", diu.

Avui dia, la Federació està en converses amb el Consorci per mirar de crear una taula de diàleg per despenalitzar la bici de muntanya a Collserola. "No ens sembla bé la tolerància zero i creiem que cal fer un estudi de quins corriols i camins realment estan en perill si hi passen bicis", argumenta. Des del seu punt de vista, en aquesta matèria "s'ha cedit davant dels grups ecologistes quan no hi ha evidències científiques que indiquin que les bicicletes deterioren els camins més que les pluges".

Les veus crítiques amb els ciclistes, però, són freqüents. Regada diu que "estan trencant el parc", i l'estiu passat el síndic de greuges de Barcelona lamentava que, tot i les prohibicions, els ciclistes seguien incomplint la llei.

Més enllà del conflicte de les bicicletes, que desperta passions i debats, el parc té altres usos que

"Al parc s'hi fa de tot: curses, observació d'ocells, sortides escolars constants... Quan fa bon temps hi ha moltíssima gent, i és com la Rambla sense cap control"

"Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat"

no generen cap mena de discussió. El mes de maig, Patrici va denunciar els abocaments de brossa constants que pateixen les zones de Nou Barris properes al parc. El diari *Línia* va poder visitar diversos abocadors de la mà de Patrici i va comprovar que no es tracta d'un problema aïllat. De fet, hi ha brossa que té més de 60 anys, com ara material de construcció o productes mèdics de mitjans del segle XX. Alhora, en alguns d'aquests abocadors hi ha, des de fa anys, cotxes i motociclistes abandonats.

En aquest cas, la història va donar un tomb quan la pressió veïnal va fer que, recentment, l'Ajuntament de Barcelona es comprometés a eliminar 11 dels 17 abocadors que hi ha. "Els que no es poden netejar són de propietat privada", explica Patrici, que lamenta que el consistori trigués tant a actuar i que només hagi recollit la brossa més visible.

MÉS I MÉS PROBLEMES

Semblaria que la cosa acaba aquí, però podríem continuar enumerant problemes. Regada esmenta, sobretot, els que tenen a veure amb la mobilitat. "No s'ha invertit en infraestructures, i per la carretera hi passen milers de cotxes",

afirma tot referint-se a l'Arrabassada, una de les carreteres més perilloses de tota Catalunya. "Baixar a Barcelona et pot costar una hora en un tram que pots fer en sis minuts", afegix.

Si parlem de transports públics, la qüestió no millora, ja que "els autobusos passen cada 45 minuts o una hora i vint en el pitjor dels casos", diu Regada. "Fa anys que demanem les mateixes coses, però com que som cinc o sis barris que tenen 4.000 persones, som pocs vots", lamenta. L'únic moment en què els fan cas, considera, és quan un polític va a visitar-los. "Els alcaldes es queden a quadres, perquè hi ha zones urbanes sense asfaltar", sentència.

Patrici també lamenta que a la zona on viu hi hagi una manca de manteniment de la qual responsabilitza la Fundació Privada de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. "És propietària de molts terrenys a Collserola dels quals no se'n cuida, i això genera, per exemple, la vandalització de la Font de Santa Eulàlia", conclou.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

El Canal de la Infanta serà un eix verd que connecti amb L'H

URBANISME ▶ El Ple del maig va aprovar de manera provisional el projecte per millorar la connexió urbana amb l'Hospitalet entorn del Canal de la Infanta i la rambla Solanes. El projecte, que ja va passar pel Ple fa un any, va rebre el suport de totes les formacions, excepte d'ERC, que va votar-hi en contra.

El tinent d'alcaldia Antonio Martínez Flor va explicar a la sessió que l'objectiu del projecte urbà és "recuperar el traçat del Canal de la Infanta com a eix verd", entre el centre de la ciutat i el parc de Can Mercader, i d'aquí fins al centre de l'Hospitalet. Així mateix, la voluntat de l'Ajuntament de Cornellà és habilitar un "nou itinerari sostenible" que afavoreixi la mobilitat en bicicleta i a peu i millorar els accessos a les estacions de rodalies de les dues ciutats.

PISOS PROTEGITS

Per altra banda, el projecte pretén fer-hi pisos a la zona, en especial de protegits. En concret, està previst un sostre de 25.000 metres quadrats d'habitatges, 15.000 dels quals lliures i 10.000 més de protegit -la meitat dels quals seran de lloguer i l'altra meitat, de venda-. També es

La rambla Solanes, epicentre del projecte. Foto: Línia Cornellà

preveu habilitar 3.800 metres quadrats de zones verdes i 169 més d'equipaments.

D'aquesta manera, el consistori cornellanenc vol reordenar una zona força transitada -sobretot per veïns de l'Hospitalet que van caminant fins al parc de Can Mercader- que no està prou desenvolupada des del punt de vista urbanístic, amb molts solars sense ús i alguns racons ocupats per horts improvisats. "És un lloc clau per aconseguir resoldre les comunica-

cions dintre del municipi i amb el municipi veí", es reconeix a la documentació del projecte.

ERC, que va votar-hi en contra al Ple, es mostra favorable a transformar aquesta zona, però mostra dubtes amb la previsió de construir-hi blocs de 10 i 16 plantes que provocarien un impacte visual important. "Hem de poder disposar d'habitatge sense un impacte paisatgístic com aquest", relata a aquesta publicació la portaveu republicana, Raquel Albiol.

L'AMB invertirà 20 milions per a la cohesió social a la ciutat

PROGRAMES ▶ L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) preveu invertir a la metròpoli 423 milions d'euros aquest mandat en diversos programes, principalment destinats a millorar la cohesió social, 20 dels quals a Cornellà. Així ho va explicar el seu president i alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, que va presentar el 25 de juny el full de ruta fins al 2028 amb especial atenció a la millora urbana i social, amb 181,15 milions de pressupost, i la cohesió territorial, amb 150.

Collboni va estar acompanyat pel vicepresident de l'AMB i alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, que va posar èmfasi en el fet que l'ens metropolità ha posat sobre la taula aquest full de ruta "amb recursos propis". "Les ac-

tuals circumstàncies polítiques a Catalunya i Espanya per a nosaltres són un núvol, i hem fet aquesta aposta amb musculatura pròpia per saber que ho podem afrontar", va afegir Balmón, que va manifestar que el programa de l'AMB posa la lupa sobre les "necessitats quotidianes" dels barris i que pretén millorar també "el paisatge urbà".

APORTACIONS PROPORCIONALS

Les aportacions es faran de manera proporcional als municipis de l'àrea metropolitana i que beneficiaran un total de 3,3 milions d'habitants. "L'objectiu és reequilibrar i ajudar els ajuntaments a desenvolupar transformacions físiques i polítiques socials", va detallar Collboni durant la seva intervenció.

Collboni (esquerra) i Balmón (dreta) presentant el programa. Foto: ACN

CORPUS 2024

ALLÀ ON ENS NECESSITEN, OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA

Fes un donatiu

www.caritascatalunya.cat

bizum: 38031

ES69 2100 5000 5802 0008 9517

Caritas
Catalunya

culturab.cat
 plataforma de tendències
 culturals metropolitanas

@culturab_cat

@CulturaB

@culturab.cat

grup comunicació21

El llibre que posa les dones al centre del relat històric local

Roger Jiménez
CORNELLÀ

“Un passeig per la vida i l'evolució de la ciutat els tres primers quarts del segle XX, posant al centre, com a grans protagonistes, les dones de Cornellà”, es pot llegir a la introducció del llibre *Dones de Cornellà*, testimoni gràfic del passat recent de la localitat, que només recull retrats de figures femenines.

El passat, com el present, no es pot entendre sense la meitat de la població, les dones, sovint les grans oblidades d'una història habitualment protagonitzada i escrita per -i per a- homes, declaren a *Línia Cornellà* Vicky Martín i Pere Guaita, autors de l'esmentat llibre de fotografies, publicat el mes de febrer.

CORNELLÀ VISTA PER DONES

“Hem volgut explicar la història de la ciutat des del punt de vista de les dones i amb aquestes com a protagonistes”, ratifica Martín, que és doctora en Estudis de Gènere, Cultures i Política i té un màster en Treballs, Polítiques Públiques i Recerca Feminista.

Una fotografia del recull gràfic. Foto: Arxiu L'Abans/Fons I. Giménez

“No ha estat una tasca fàcil”, afegeix Martín, perquè segons explica la professora de la Universitat Oberta de Catalunya en matèries d'Igualtat de Gènere la majoria de la població no tenia accés a una càmera fotogràfica i les dones no participaven massa sovint d'esdeveniments o espais públics, on es feien la major part de les fotos.

Alguns d'aquests espais eren els tallers i les fàbriques, com la Siemens o Can Vilumara, on sovint treballaven les dones de les classes populars “en condicions precàries”, apunta Guaita, escriptor i també autor del llibre

gràfic *Cornellà desaparegut*, que reivindica la tasca de la dona en la industrialització i el seu paper “central” en la construcció de l'actual ciutat.

VEÏNES COM A PROTAGONISTES

A través d'una selecció de 200 fotografies, el lector s'endinsa en la vida pública, privada, professional, comunitària i personal de les cornellanenques del segle XX, entre les quals probablement pot reconèixer la seva mare o àvia o alguna veïna que, amb la seva vida, han contribuït a transformar un poble rural en l'actual ciutat metropolitana.

Medalla d'Or a una vida de lluita pels drets de les dones

FEMINISME ▶ “Aquest premi representa molts anys de treball a Cornellà, una ciutat que estimo molt i on vam fer moltes coses”, afirmava l'antiga regidora i fundadora del primer Consell de la Dona a Catalunya, Judith Ibáñez, en rebre la Medalla d'Or de la ciutat, el passat 13 de juny.

Judith Ibáñez va ser regidora de Sanitat, Serveis Socials i Dona durant 20 anys, etapa en la qual va impulsar el Consell de la Dona de Cornellà, el primer de tot Catalunya i que integrava partits i entitats del municipi per coordinar mesures per estimular la participació de les dones en diferents àmbits.

Ara bé, la seva trajectòria va començar l'any 1980, quan es va crear el primer Centre de Planificació Familiar del municipi,

que va esdevenir un referent per a altres ciutats.

Durant l'acte d'entrega de la medalla per l'alcalde, Antonio Balmón, Ibáñez també va recordar la posada en marxa del Centre d'Informació i Recursos per a les Dones, un servei municipal que ofereix acollida, informació, orientació i assessorament i suport a les dones de la localitat.

A més, l'exregidora també va tenir un paper cabdal en l'inici del servei de teleassistència per a la gent gran, ja que Cornellà va ser una de les primeres ciutats de la província a tenir-ne, i va contribuir a habilitar la primera residència per a gent gran de la ciutat i a la creació dels serveis a la drogodependència o de suport als malalts d'Alzheimer.

La trajectòria d'Ibáñez, a la imatge, ha estat reconeguda. Foto: Ajuntament

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

UNHCR ACNUR
La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

DONA ARA A

ayudaucrania.com
Bizum – Codi: 01151
ES86 2100 2262 1802 0040 3932

Més d'un centenar de persones van assistir a l'Espai Línia per l'estrena de Cultura B, que va comptar amb la intervenció del regidor Xavier Marcé. Fotos: Joanna Chichelnitzky

S'estrena Cultura B: la plataforma que publica en portada els marges culturals

Francisco J. Rodríguez
BARCELONA

Cultura B, la plataforma de tendències culturals metropolitaniques que impulsen els diaris Línia i el Grup Comunicació 21, arrenca amb força. El passat 25 de juny, l'Espai Línia es va omplir a vessar amb més d'un centenar d'assistents que van voler seguir en directe la presentació d'aquesta nova aposta singular que vol difondre la cultura que sobrepasa els estrets marges d'allò considerat *mainstream* i trencar barres, tant geogràfiques com mentals. L'objectiu, reivindicar la cultura que es fa arreu de la metròpoli i combatre la dicotomia entre centre i perifèria.

De fet, aquesta dicotomia va estar molt present a l'estrena de Cultura B, tant des del punt de vista geogràfic –no només en referència als municipis de la corona metropolitana, sinó també a alguns barris de la capital– com mental. “La perifèria és una connexió de centres”, va definir el regidor de Cultura i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona, Xavier Marcé, durant la seva intervenció.

“HI HA MOLTS CENTRES”

Cultura B neix precisament per connectar aquestes realitats i projectar la cultura que es fa fora de les fronteres mentals i

geogràfiques que la tenallen. “Hem de trencar la dinàmica centre-perifèria, perquè actualment hi ha molts centres”, va coincidir a dir l'escriptora i crítica literària M. Àngels Cabré, que va participar en un col·loqui amb David Armengol, director del Centre d'Art La Capella del Raval, i Albert Ribas, subdirector dels diaris Línia i de Cultura B.

Marcé: “Presentar una nova revista en paper i que a més sigui de cultura és extraordinari”

El debat va ser moderat per la periodista Joana Justícia, redactora de Cultura B i que havia arrencat l'acte amb tota una declaració d'intencions. “Volem difondre la cultura que queda sota terra”, va dir; la cara B a la qual fa referència el nom de la plataforma i d'on, tal com va recordar Marcé, han sortit himnes com *Bohemian Rhapsody* de Queen.

“Cultura B no és flor d'un dia”, va remarcar el director editorial dels diaris Línia i de Cultura B, Arnau Nadeu, en el primer parlament. “No seria possible sense la força que estan agafant els Línia”, va afirmar. “Des dels barris, estem portant el periodisme hiperlocal metropolità a uns nivells que, hem de ser sincers, una dè-

cada enrere probablement no ens hauríem imaginat”, va destacar Nadeu, apuntant que amb Cultura B es volen “impulsar noves inèrcies”.

Marcé, al seu torn, va reconèixer que “presentar una nova revista en paper i que a més sigui de cultura és extraordinari”, alhora que també va insistir en la necessitat de deixar-se de comparar amb Madrid. Barcelona i la seva metròpoli, va defensar, és un territori de “constructors de projectes”.

POCA INCIDÈNCIA ALS MITJANS

Però rarament les persones veuen el que tenen al davant. I és que, malgrat que la metròpoli barcelonina bull de projectes artístics i culturals, sovint aquests queden per sota d'un radar mediàtic que només detecta els grans festivals i els noms famosos. “Els de sempre”, com va precisar Lluís Cabrera, impulsor del Taller de Músics i un dels assistents que va intervenir en el torn obert de preguntes del públic.

Ribas: “Cal obrir finestres i entrenar l'olfacte de rastrejadors de propostes culturals”

Justament aquest va ser un dels temes que van tractar Armengol, Cabré i Ribas durant el debat. Per què la cultura té una

incidència baixa als mitjans de comunicació? –es preguntava Armengol i, per què no dir-ho, tota una sala desitjosa de respostes. Una d'elles té a veure amb la situació de precarietat que viu la professió periodística, amb comunicadors “exhausts” als quals “no se'ls pot demanar més”, va afirmar Cabré. Armengol, per la seva banda, va recordar que sempre hi ha els mateixos periodistes per cobrir els actes que fan a La Capella i va posar sobre la taula una problemàtica que afecta el sector del periodisme cultural: la manca de professionals especialitzats i de capçaleres que s'hi dediquin exclusivament.

UN DESERT D'OPORTUNITATS

Seguint aquest fil, Ribas va fer un símil amb un “desert” mediàtic. Una zona on, a primer cop d'ull, no es veu res, però que, per contra, permet “descobrir coses”. Ara bé, trobar aigua en un desert és tot un repte, una feina per a la qual s'ha d'estar preparat. Per fer-ho, Ribas avisava que cal “obrir finestres” i “entrenar l'olfacte de rastrejadors” de propostes culturals. És a dir, trobar aquell oasi salvador per a uns assedegats periodistes i consumidors d'informació. En aquest sentit, Ribas va reivindicar, recuperant el *leitmotiv* que amara aquesta crònica, que les perifèries deixin de ser-ho per tal d'avançar cap a un districte cultural metropolità.

L'EXEMPLE DE L'HOSPITALET

El concepte ‘districte cultural’ va portar la conversa cap a una d'aquestes noves centralitats de la gran Barcelona com és l'Hospitalet, on des de fa anys es treballa per impulsar un districte cultural que, a poc a

Nadeu: “Cultura B no seria possible sense la força que estan agafant els diaris Línia”

poc, està atraient a la segona ciutat del país artistes i propostes punteres. Sense anar més lluny –i conscient del risc de semblar contradictori amb l'esperit de Cultura B i el d'aquesta crònica per destacar-ho–, la mateixa Rosalía hi instal·larà el seu estudi.

“És important descentralitzar la cultura”, va defensar Cabré, que creu que “hi ha moltes Barcelones”. “Tant de bo altres municipis segueixin el camí de l'Hospitalet”, va afegir Ribas, mentre que Armengol va recordar que Barcelona “està incorporant coses que està fent l'Hospitalet”.

Al cap i a la fi, la idea que va sobrevolar la presentació de la nova plataforma va ser la necessitat de no tractar com una excepció aquests oasis culturals que viuen als marges i que Cultura B vol treure dels breus per publicar-los en portada.

Els mesos de maig i juny, el centre comercial Splau ha organitzat diverses sessions de *running* i una de *plogging* o combinació de l'exercici a l'aire lliure amb la recollida de residus a la llera del riu Llobregat.

L'antic Eroski deixarà pas a pisos socials i zones verdes

URBANISME ▶ Després de mesos d'incertesa i absolut secretisme, amb diversos intents d'ocupació fallits, finalment s'albirava el futur dels terrenys que ara ocupa l'antic centre comercial Llobregat Centre, popularment conegut com l'Eroski. Segons ha avançat *El Periódico* i ha confirmat el consistori, està previst que l'antiga superfície comercial desaparegui per donar pas a zones verdes, equipaments i habitatge públic. L'Ajuntament i el propietari majoritari del centre, Comercial Inversora Cornellà Sur SL, han signat un document d'intencions que preveu, com a "condició principal", que del total de superfície que s'hi dediqui a habitatge, el 40% siguin pisos socials.

"Aquest document articula i expressa la voluntat conjunta d'impulsar la transformació del sector, que possibilita una oportunitat per consolidar una porta de connexió cívica entre els diferents barris confluents", indica el consistori en un comunicat. Tot

Entrada principal del centre, tancada amb planxes. Foto: Línia Cornellà

plegat, des d'una "perspectiva urbanística equilibrada" que ha de tenir en compte que aquell àmbit és al costat de l'intercanviador de Rodalies, metro i Tram del Centre. A més, des del consistori prometen que el desenvolupament d'aquesta zona "es basarà en criteris d'exemplaritat ambiental" per garantir l'auto-suficiència energètica, la mobilitat sostenible i la preservació dels espais naturals.

"El consistori sempre ha considerat que el futur planejament de la zona ha de tenir la finalitat de reforçar l'eix de centralitat i

presentar un model d'actuació equilibrat", afegeix l'Ajuntament. Per tot plegat, el consistori ha iniciat la modificació puntual del Pla General Metropolità (PGM) a l'àrea de Can Trabal.

D'aquesta manera, a poc a poc es va aclarint el futur d'una superfície comercial abandonada que començava a preocupar a Ajuntament i veïns. De fet, com hem dit, almenys en dues ocasions recents ha patit intents d'ocupació. Per altra banda, el lligam entre els comerciants i la propietat majoritària sembla que veu la llum al final del túnel.

Mig miler de tones de roba "amiga" venuda a Cornellà

CONSUM RESPONSABLE ▶ El mes de maig es va publicar la memòria anual de Solidança, entitat social creada l'any 1997 a Sant Just Desvern amb l'objectiu de promoure la inserció sociolaboral i les accions formatives de col·lectius en situació de vulnerabilitat social, amb la realització d'activitats vinculades a la gestió i revalorització de residus i a l'impuls d'iniciatives enfocades en l'economia circular i a la prevenció de residus.

En l'esmentada memòria es constata que les botigues de Roba Amiga -establiments comercials especialitzats en la venda de moda sostenible- de la pro-

víncia de Barcelona han gestionat més de quatre mil tones de roba. En concret, a la botiga inaugurada el febrer de 2023 al carrer Rubió i Ors s'han venut i comprat al voltant de mig miler de tones de roba.

CONTENIDOR TÈXTIL

L'objectiu de Roba Amiga és promoure una compra sostenible i responsable entre la ciutadania. Amb aquesta finalitat, posa a disposició de la clientela el contenidor Circuitex, habilitat per a l'emmagatzematge de bosses de roba en desús i també com a punt de recollida de roba per a un segon ús.

Una clienta a un establiment de roba per a un segon ús. Foto: Solidança

145.371

lectors metropolitans

usuaris únics del 01/05 al 31/05 del 2024

línia

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

El 7 de juny la UE Cornellà va anunciar qui serà el seu entrenador per al curs 2024-2025 a la Segona RFEF. Es tracta de Genís Sampietro, que ve del juvenil A del CF Badalona, de Divisió d'Honor i amb què ha assolit la quarta posició a la Lliga i les semifinals de Copa. Sampietro substitueix Gonzalo Riutort.

La decisió més difícil d'Hereza

» El nou entrenador del primer equip masculí del CB Cornellà ve del CB Roser, on ha competit 17 cursos
 » “Em fa pena marxar sobretot pels jugadors i vull que em continuïn trucant per als plans”, s'obre

Toni Delgado
CORNELLÀ

L'11 de febrer va ser un dels pitjors dies en la vida de Juan Hereza (Barcelona, 1990). Aquell diumenge el CB Roser havia perdut, a l'Estació del Nord i per 48-67, el cinquè partit consecutiu contra el CB Es Castell, “amb una imatge lamentable i sense ànima ni esperit”. Amb vuit jornades per jugar-se, l'equip era antepenúltim amb cinc victòries, només una més que l'últim. “Em vaig enfonsar i vaig plorar molt amb la parella perquè anàvem pel camí de baixar a Super Copa i sentia que no tenia més forces per continuar lluitant ni presentar-me a l'entrenament de dimarts amb energia i optimisme”, reconeix el nou tècnic del primer equip masculí del CB Cornellà.

Feia temps que li rondava pel cap deixar el club així i pensava que el curs 2023-2024 havia de ser l'últim. “No li puc fer això al Roser i marxar ara, després de 17 temporades, deixant-lo en el descens. He de treure forces d'on sigui”, va pensar, mentre es va buidar per “enèsima vegada” i més que mai, perquè tenia menys reserves d'energia.

Hereza es va reunir amb els capitans i entre tots, i amb “l'esperit i el cap” dels jugadors, van donar un cop sobre la taula per acumular quatre triomfs (CB Vic, CB Alpocat, Bàsquet Ciutat d'Inca i CB Granollers). El sol va tornar a sortir.

El grup havia recuperat les bones sensacions i l'entrenador es va replantejar si valia la pena fer les maletes d'un lloc en què conviviria i se superava amb gran part dels seus amics. Altres anys també s'havia plantejat l'adeu i al final sempre decidia quedar-s'hi, malgrat tenir altres ofertes. “Juan, és el moment”, va pensar quan va analitzar “fredament” els aspectes positius i els negatius.

La motxilla dels anys al CB Roser, set dels quals com a tècnic del primer equip i cinc temporades consecutives a Lliga EBA després de l'ascens del curs 2019-2020, és plena d'aprenentatges, anècdotes, moments feliços i instants de molt desgast. “Ha sigut una lluita contínua amb els recursos per la supervivència de l'equip i he hagut de fer moltes coses”, resumeix. Quan va agafar el grup, jugadors i entrenadors es pagaven els viat-

ges, no tenien fisioterapeuta ni gimnàs i patien uns horaris terribles. Els divendres s'entrenaven a les 12 de la nit a Mundet.

L'equip va baixar a Copa Catalunya i quan va tornar a la Lliga EBA, la temporada següent, “encara” havien de pagar-se les despeses i els desplaçaments, i competien a Mundet “molt tard”. “No tenia cap sentit”, diu Hereza, fer-ho tan lluny del barri i la seva gent. “Vaig haver de lluitar perquè poguéssim jugar a l'Estació del Nord, convèncer el Districte perquè comprés les cistelles, reivindicar uns horaris decents... A més, necessitàvem un fisioterapeuta i un gimnàs, especialment amb un equip més veterà”, diu.

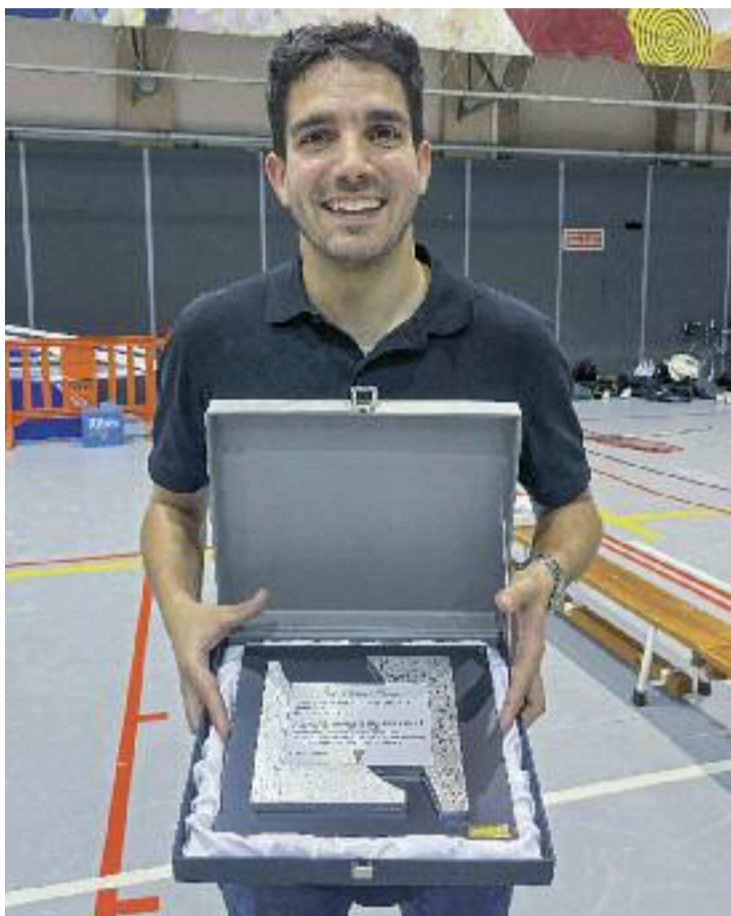
Per cobrir aquestes despeses calia moure's i trobar patrocinadors, i Hereza es va encarregar de fer-ho. El do de la ubiqüitat no és cap miracle i suposa un sobre-esforç amb molt desgast. “Des de l'autoexigència sentia molta angoixa perquè necessitàvem aquest suport i patia per no trobar solucions. A més, aquesta temporada ha sigut molt dura”, confessa l'entrevistat.

Han competit en “el grup més fort” de Lliga EBA des que el barceloní dirigeix el primer equip i amb unes expectatives altes després del precedent, un curs 2022-2023 en què quan faltaven tres jornades l'equip tenia les mateixes victòries (14) que el CB Valls, que ocupava la quarta plaça, l'última amb bitllet per a la fase d'ascens a LEB Plata, ara Se-

“Em vaig enfonsar i vaig plorar perquè anàvem pel camí de baixar a Super Copa”, confessa

gon FEB. “Amb la continuïtat dels pilars i els reforços joves, i una gran pretemporada, en què vam ser primers de grup a la Lliga Catalana, tot pintava molt bé”, reconeix el tècnic.

Unes bones sensacions que van continuar les dues primeres jornades d'EBA, amb triomfs contra la UE Montgat i el CB Cornellà, i als quarts de final de la Lliga Catalana contra el CB Valls a la pròrroga. Alegries acompanyades de les lesions de Pol Parisi, Pol Vidal i Albert Montalvo. A tots tres l'entrenador els va haver de fer jugar abans, quan encara no estaven

Juan Hereza, nou tècnic del CB Cornellà. Foto: Marta Franzi

bé, perquè l'equip perdia i perdia. A Saragossa contra l'Alfindén CB va començar una ratxa de cinc derrotes consecutives i que acabaria amb dos nous lesionats, Raül Verano i Sergi Tell.

“Cap de nosaltres s'esperava una trajectòria així, però les circumstàncies havien canviat completament i havíem d'adaptar-nos a la nova realitat en una Lliga molt igualada en què tothom et pot guanyar”, analitza, amb la perspectiva que li dona el temps.

No volia compartir la seva decisió de marxar amb el club ni amb la plantilla abans que l'equip certifiqués la permanència perquè no pretenia distreure'ls de l'objectiu. “A la penúltima jornada era força factible que ens asseguréssim la continuïtat a la Lliga EBA —ara Tercera FEB— i el dimecres d'aquella setmana vaig obrir-me amb el president i el director tècnic”, comparteix. Als jugadors els ho va anunciar després de la derrota contra el CB Boet Maresme Mataró (70-55), ja amb la salvació al sarró: “A partir d'aquell moment vaig passar a ser un flam i vaig plorar molt. Els últims dies van ser molt emotius perquè els jugadors són amics meus i hem conviscut quatre dies a la setmana”.

També han fet molts plans fora de la pista. Fa uns dies

l'entrenador va passar el cap de setmana a Logronyo amb set dels seus ja exjugadors. “Em va costar molt decidir que havia de marxar del Roser i ara estic tranquil. Em fa pena sobretot pels basquetbolistes i vull que em continuïn trucant per als plans que facin”, confessa.

El 9 d'abril, dos dies després d'obrir-se amb la plantilla, Hereza

“Tinc moltes ganes i il·lusió de començar aquesta nova etapa al CB Cornellà”, celebra

va fer públic el seu comiat a les xarxes socials amb un text escrit amb el cor. Un recorregut històric i emocional des que va arribar al Roser amb 16 anys: els equips, les persones, certs moments... Hi apareixen citats, és clar, Josep Maria Carod i Lluís Bartomeu, els entrenadors amb qui va “engendrar l'esperit competitiu” que el caracteritza i que li van transmetre la “il·lusió i la passió pel dia a dia” de dirigir grups, en una època en què ell ja entrenava nens petits a La Salle Gràcia.

Carod i Bartomeu no es van voler perdre el 13 d'abril l'últim

partit a l'Estació del Nord, contra el Baloncesto El Olivar i amb una derrota intranscendent (51-85). Després del matx, es va home-natjar Hereza i Dani Roure, que també es va acomiadar.

“Em van sortir molts agraïments i em van venir al cap molts moments. No recordo que mencionés que vam guanyar una Lliga Catalana”, afegeix. Perquè per al barceloní, que té una memòria prodigiosa per les dades i recorda detalls de cada un dels partits que ha dirigit el primer equip, l'important són els vincles i les persones, i es queda més amb les pretemporades a la Costa Brava i la Cerdanya, o els caps de setmana llargs quan jugaven a Mallorca, Maó o Saragossa.

“Estic molt tranquil amb el que he fet al CB Roser i m'agradaria entrenar un equip la pròxima temporada. Sento una mica de vertigen si no es concreta res i, alhora, ho acceptaré i descansaré, perquè aquest curs ho he passat fatal. El nou projecte hauria de tenir una mica més d'estructura i potencial per permetre'm centrar-me més a entrenar, i també conservar la vida personal i laboral”, enraona. Un perfil d'equip que “no és fàcil trobar a prop”. Ell viu al barri de Sants.

Dies després d'aquesta conversa, en concret el 21 de juny, el CB Cornellà anunciava el fixatge d'Hereza com a tècnic del sènior A masculí. “Tinc moltes ganes i il·lusió de començar aquesta nova etapa en aquest gran club. Som-hi!”, celebrava el barceloní a les seves xarxes socials.

Aquest curs l'entrevistat ha tornat a vestir-se de curt i competir per primer cop des que es va retirar amb 22 anys a l'FC Martinenc Bàsquet. Juga a l'Old Sènior B, a Tot Bàsquet, la Lliga de lleure de la Federació Catalana de Bàsquetbol (FCBQ). “Al primer matx em va sortir la vena d'entrenador i dos companys, bé, amics, em van dir que allà jo no era el tècnic...”, confessa el barceloní, que s'ha retrobat a la pista amb jugadors que va entrenar al sènior B del CB Roser. Un grup al qual va ascendir de Tercera a Primera Catalana. Després del matx s'open, riu i canvien una mica el món.

“Si estic satisfet amb les meves estadístiques? Home, podria millorar-les si la resta aprofitessin més les assistències...”, bromeja Hereza, director d'orquestra també com a jugador.

CONNECTA, COMPARTEIX, DIVERTEIX-TE

Uneix-te a una comunitat LGBTQ+ diferent!

ASSOCIACIÓ DEL RAM DE L'AIGUA

ESPORT, CULTURA I LLEURE

Vòlei Platja · Pàdel · Futbol · Performance · Activisme
Scaperooms · Club de lectura · Escapades · I molt més

Troba el teu espai, fes xarxa amb noves amistats
i gaudeix amb nosaltres en un entorn segur

Ram
de l'Aigua

ramdelaigua.org

Escaneja'm i uneix-t'hi!

No t'ho perdís

Foto: Grec

Grec 2024

Del 26 de juny al 4 d'agost, la 48a edició del Grec s'estén per una cinquantena d'espais de Barcelona amb propostes internacionals, el millor talent local i experiències artístiques de tota mena. La programació d'enguany inclou prop d'una cinquantena d'actes com obres de teatre, lectures dramatitzades, monòlegs, concerts i actuacions relacionades amb les arts més alternatives per a tots els públics. El festival es conforma com tot un referent a la ciutat i cada any arriba a un miler de persones. Les entrades ja estan a la venda i el seu preu varia en funció de la proposta.

Famosos

Bruce Springsteen (Nova Jersey, 1949) ha fet dos concerts a Barcelona amb els quals ha omplert l'Estadi Olímpic consecutivament, amb més de 115.000 persones. Amb tres hores de música i una actuació que passarà a la història a la capital catalana, el Boss ha fet vibrar el públic local i internacional, interpretant les seves cançons més conegudes. Cal destacar que Springsteen és considerat un dels artistes més exitosos del rock and roll i que les seves vendes superen els 120 milions d'àlbums arreu del món. Es tracta, doncs, de tota una estrella del gènere, amb una llarga trajectòria a l'esquena de la qual cal destacar les nombroses gires que ha fet, passant per tots els continents, i els nombrosos guardons que s'ha emportat. Té un total de 21 Grammy i dos Globus d'Or, entre altres premis musicals importants.

La fitxa

QUI ÉS? **BRUCE SPRINGSTEEN**

ÉS FAMÓS PER...

Ser un dels cantants més famosos del món

És conegut per ser una gran estrella musical

QUÈ HA FET?

Ha fet dos concerts a Barcelona

Els dos dies ha omplert de gent l'Estadi Olímpic

A LES XARXES...

Elogis per la seva gran actuació

Els seus fan el feliciten per les tres hores de concert

Llibres

Un dia a la vida de l'Abed Salama
Nathan Thrall

El periodista i premi Pulitzer ha presentat aquesta obra que se centra en l'Abed Salama, un pare que busca el seu fill de cinc anys, després de saber que l'autobús escolar en què viatjava ha tingut un accident i les víctimes han estat traslladades a diversos centres mèdics i hospitals de Jerusalem i Cisjordània. El llibre es relaciona amb el conflicte d'Israel i Palestina.

Teatre

La paella dels dijous
Cristina Clemente

La Mercè dina cada dijous amb els seus dos fills, el Guifré i la Lia, i cada dijous els prepara una paella. Un d'aquests dijous, ella els vol comunicar un fet que li ha canviat la vida i ells treuen conclusions precipitades. És una comèdia sobre l'amor en la maduresa i les segones oportunitats que es pot veure a l'Espai Texas de Barcelona fins al 27 de juliol.

Música

L'ai al cor
Obeses

És el sisè disc d'estudi d'Obeses, amb el qual el grup retorna als seus orígens i a la música que sempre ha fet al llarg dels seus gairebé quinze anys de trajectòria. Les cançons, al seu pur estil pop-rock, parlen d'experiències passades amb gran detall en relació amb temes comuns com l'amor, la llengua, la pau, el pas del temps o la mort.

Pelis i sèries

La casa en flames
Dani de la Orden

El film explica la història d'una família que passa plegada el cap de setmana a Cadaqués. La mare, després de molt de temps sense veure tots els seus units, fa tot el possible perquè els problemes familiars quedin a un costat i tot surti rodó. Per fer-ho possible, però, ho haurà de cremar tot. Emma Vilarasau, Clara Segura i Alberto San Juan en són els protagonistes.

ESTILS DE VIDA

Hàbits clau per a una vida saludable

Foto: Freepik

QUALITAT DE VIDA

Es parla sovint d'hàbits bons i dolents, però fins a quin punt condicionen realment la salut? Un estudi de l'Institut Guttmann, en col·laboració amb la UB i la Harvard Medical School, ha analitzat per primera vegada de quina manera es combinen hàbits com el tabac, l'alcohol, la socialització o el son per determinar la nostra qualitat de vida.

Segons els resultats, una persona saludable es caracteritza per una bona activitat cognitiva, nutrició, activitat física, qualitat del son, socialització i pla vital, un índex de massa corporal dins de la normalitat i un consum baix de tabac i alcohol. Aquesta combinació presenta un menor risc de desenvolupar malalties cròniques i garanteix una millor salut general i mental.

A partir d'aquí hi ha factors que ens posen en risc. L'augment de l'índex de massa corporal incrementa el risc de càncer, diabetis o malaltia renal. El consum de tabac és responsable de malalties cardiovasculars i neurològiques. El consum d'alcohol és causant de malalties psiquiàtriques. Però hi ha més factors que ens afecten, com la baixa activitat cognitiva, que augmenta el risc de desenvolupar malalties neurològiques.

Les claus

NUTRICIÓ

L'activitat física, la qualitat del son i la nutrició són valors clau per a la salut

SOCIALIZACIÓ

La socialització i el fet de tenir un pla vital també tenen efectes molt positius

ALCOHOL

El tabac i el consum elevat d'alcohol són els elements externs més desestabilitzadors

ACTIVITAT

La baixa activitat cognitiva s'associa a un risc més gran de malalties neurològiques

Foto: Freepik

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

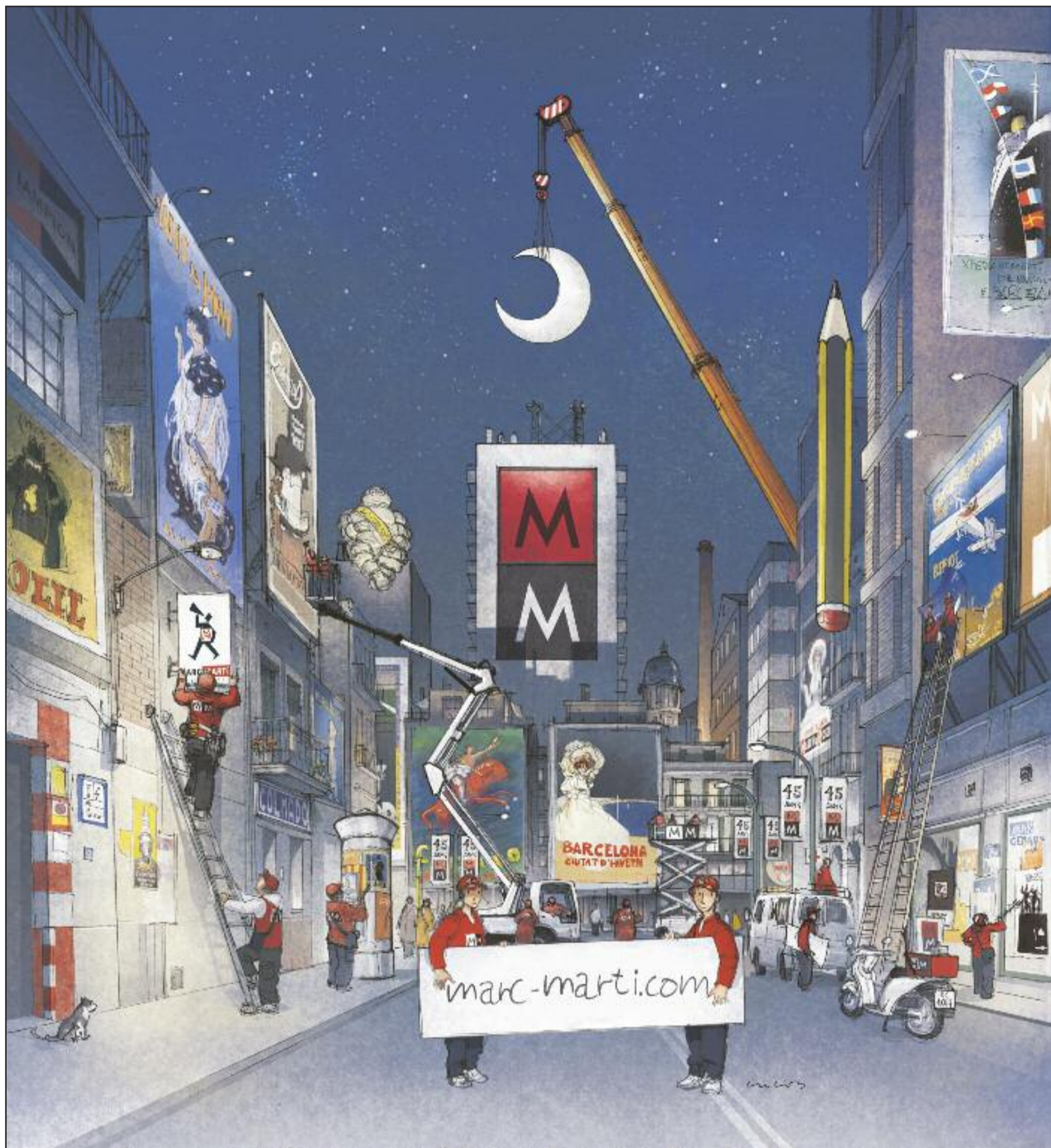
www.cruzroja.es BIZUM al 33512

Envia SMS amb la paraula **UCRAÏNA** al **38088** i dona **3€*** 900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Marta (300000) 33€ Set de cuina (15 persones) 20€ Tendaló a bitles (4 x 6 metres)

* Depèn del tipus de donació. Per més informació, visita: www.cruzroja.es. Els preus són orientatius i podrien variar. Els preus són orientatius i podrien variar. Els preus són orientatius i podrien variar. Els preus són orientatius i podrien variar.

Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa, Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual, Decoració, Exposicions i Street Marketing.

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES